

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.126 van 29 april 2002
in de zaak A. 72.624/IX-39**

In zake : Kris DAELS,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 71-72

tegen :

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Kris DAELS op 23 december 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 17 oktober 1996 van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij zijn vraag om de functie van syndicus uit te oefenen niet wordt ingewilligd;

Gelet op het arrest nr. 93.863 van 12 maart 2001 waarbij de debatten worden heropend en waarbij de auditeur-generaal het aangewezen lid van het auditoraat ermee belast het onderzoek van de zaak voort te zetten;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 22 november 2001 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 11 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VERMEIRE die, loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor verzoeker, en van adviseur E. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak samengevat zijn in het arrest nr. 93.863 van 12 maart 2001 waarbij de debatten in de onderhavige zaak heropend zijn en waarbij het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat de opdracht heeft gekregen het onderzoek van de zaak voort te zetten; dat, bijkomend, wel de aandacht dient gevestigd op de nota van 3 oktober 1996 waarbij de commandant van de rijkswacht het dossier aan de minister van Binnenlandse Zaken overmaakt en die de verwerende partij pas op 25 september 2001, op vraag van de auditeur-verslaggever, in het dossier heeft neergelegd; dat die nota het ongunstig advies bevat dat de commandant van de rijkswacht met het oog op een beslissing over de aanvraag van verzoeker aan de minister heeft verleend en naar hetwelk het bestreden besluit ook verwijst; dat de nota in volgende termen gesteld is :

"Beknopte analyse.

Belanghebbende vraagt de toelating om de functie van syndicus uit te oefenen in een appartementsgebouw waar hij eigenaar is van 2 appartementen. Deze activiteiten werden reeds ondergebracht in een bvba waarin belanghebbende zowel vennoot als onbezoldigd zaakvoerder met onbeperkt mandaat is. Desbetreffende bvba beoogt zijn winstoogmerk te realiseren door op de meest ruime wijze actief te zijn in zowel de immobiliënmarkt als de verzekerings- en de financiële sector

Advies Cgd.

ONGUNSTIG

Gevraagde actie van de heer minister.

Voor beslissing.”;

2. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het motiveringsbeginsel en van de hoorplicht, samen gelezen met artikel 24/12, § 2, 3° van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht; dat hij, wat de schending betreft van de wet van 29 juli 1991, uiteenzet wat volgt: het bestreden ministerieel besluit beperkt er zich toe te verwijzen naar het advies van de commandant van de rijkswacht; het bevat aldus, in strijd met de bepalingen van de wet van 29 juli 1991, niet de motieven die de beslissing dragen en laat hem ook niet toe die motieven te achterhalen aangezien de in het dossier berustende adviezen van de verschillende rijkswachtoverheden niet eenduidig zijn -het advies van de commandant van het Speciaal Interventie Eskadron is gunstig en het advies van de Algemene Directie van het Personeel is ongunstig- en aangezien het bestreden besluit niet vermeldt welk advies wordt gevolgd en waarom;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord daarop het volgende antwoord geeft: volgens de rechtspraak heeft een verzoeker, die blijkt geeft de motieven van een beslissing te kennen en die de vernietiging nastreeft op grond van middelen die een ruimere vernietiging kunnen teweeg brengen, geen belang bij het invoeren van de schending van de wet van 29 juli 1991; daarenboven verwijst het bestreden besluit naar het advies van de commandant van de rijkswacht, neemt het aldus de motieven van het daarin vervatte voorstel over en wist verzoeker dat er slechts één ongunstig advies, met name dat van de commandant, over zijn aanvraag was uitgebracht; tenslotte moet het bestuur geen uiteenzetting geven van de motieven van zijn motieven;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie benadrukt dat hij bij het instellen van zijn annulatieberoep niet wist dat de in het bestreden besluit opgenomen verwijzing naar “het door de commandant van de rijkswacht uitgebrachte advies” doelde op de nota van 3 oktober 1996 van de commandant van de rijkswacht, waarvan hij helemaal geen kennis had en dat hij zijn verzoekschrift had geredigeerd vanuit de opstelling dat het bestreden besluit verwees naar het advies van de directeur-generaal van het personeel van 21 juni 1996 en het daarbij horend antwoord op zijn verweer;

2.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog stelt dat het advies van 3 oktober 1996 van de commandant van de rijkswacht aan de minister een analyse van de feiten bevat, dat de minister die feiten getoetst heeft

aan artikel 24/12, § 2, 3° van de wet van 27 december 1973 en dat hij zich bij de analyse van de commandant aangesloten heeft;

Overwegende dat de verwerende partij besluit dat verzoeker inmiddels kennis heeft van het advies van 3 oktober 1996 zodat een vernietiging op grond van de schending van de wet van 29 juli 1991 hem geen voordeel kan opleveren aangezien het bestuur niets anders hoeft te doen dan haar beslissing een tweede keer te treffen, ditmaal met de vereiste motivering; dat zij ook nog een andere reden ziet voor het teloorgaan van verzoekers belang, te weten het in werking treden van artikel XII.III.1 van het RPPol, dat aan verzoeker de verplichting oplegde om binnen de drie maand een aanvraag in te dienen voor het verkrijgen van een afwijking op het cumulatieverbod;

3.1. Overwegende dat de motiveringsverplichting er vooral toe strekt, de adressaat van een administratieve beslissing in kennis te stellen van de redenen waarom die beslissing is genomen, opdat hij met de middelen die het recht hem verschaft zou kunnen aantonen dat de tot uiting gebrachte motieven niet gegrond zijn;

3.2. Overwegende dat de bestreden beslissing in volgende termen is gesteld :

"Onderwerp : Aanvraag tot uitoefening van een bijkomende winstgevende beroepsbedrijvigheid. Betreft : OWM DAELS (45 21906 57 - SIE)

ref : Mod B. SIE nr 21/M van 10 Apr 96

1. Wettelijke en reglementaire bepalingen

Art 24/12 § 2-3° van de wet van 27 Dec 73 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht.

2 Motivering

Ik sluit mij aan bij het door de Commandant van de rijkswacht uitgebrachte advies. Bijgevolg en met toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen supra, 1. vermeld, wordt de aanvraag van OWM DAELS om de functie van syndicus uit te oefenen niet toegestaan".

3.3.1. Overwegende dat, in het licht van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, de verwijzing naar een advies slechts een afdoende motief voor een beslissing kan vormen wanneer dat advies zelf ter kennis van de betrokkene is gebracht of wanneer aangetoond wordt dat de betrokkene de inhoud van dat advies kende; dat trouwens die verwijzing naar een advies slechts een afdoende motivering kan vormen wanneer het advies zelf deugdelijke motieven bevat;

Overwegende dat de verwerende partij niet ontkent dat het advies van 3 oktober 1996 van de commandant van de rijkswacht, waarop het bestreden weigeringsbesluit steunt, nooit ter kennis van verzoeker is gebracht en dat verzoeker er ook op geen andere wijze kennis van heeft gekregen; dat zulks betekent dat de Raad van State dit advies niet als een motief van het bestreden besluit bij het onderzoek van de onderhavige zaak kan betrekken; dat, aangezien het bestreden besluit zelf geen andere reden bevat waarin uiteengezet wordt waarom de aangehaalde wetgeving niet toelaat dat de gevraagde toelating verleend wordt, de vaststelling zich opdringt dat het bestreden besluit niet voldoet aan het voorschrift van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991;

3.3.2. Overwegende dat de neerlegging, op vraag van de auditeur-verslaggever, van het advies van 3 oktober 1996 in het dossier, de miskennis van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 niet goed kan maken; dat verzoeker immers, na de neerlegging van dat essentieel stuk, nog alleen in een laatste memorie de weerslag ervan op zijn middelen heeft kunnen bespreken; dat de verwerende partij daarmee de wapengelijkheid onder de gedingpartijen in het gedrang heeft gebracht;

Overwegende dat, integendeel, de verwerende partij met het overleggen van dat stuk het onmiskenbaar bewijs levert dat zij aan verzoeker geen volledig zicht heeft gegeven op de besluitvorming zodat verzoeker zich enkel op basis van gissingen tegen het weigeringsbesluit heeft kunnen verzetten; dat de omstandigheid dat de Raad van State thans moet vaststellen dat het advies van de commandant van de rijkswacht zelf ook geen redengeving bevat, aan de tekortkoming van de verwerende partij niets afdoet, maar ze integendeel versterkt in die zin dat, in zoverre dit advies betrokken wordt bij de toetsing van het bestreden besluit aan de wet van 29 juli 1991, het geenszins kan volstaan om het besluit te onderbouwen; dat immers de commandant bij de redactie van zijn advies aan de minister niet over uitsluitend ongunstige adviezen beschikte maar integendeel een gunstig advies van de eenheids- en van de korpscommandant van verzoeker had voorliggen, hetgeen voor hem reden had moeten zijn om te verduidelijken waarom hij de negatieve adviezen bijviel;

3.3.3. Overwegende dat de verwerende partij stelt dat de vernietiging van het bestreden besluit verzoeker niet verder helpt, aangezien hij nu alle motieven van de bestreden weigeringsbeslissing kent en de verwerende partij haar formele tekortkoming op eenvoudige wijze kan herstellen; dat evenwel, gelet op het hiervoor

aangestipte gegeven dat het advies van de commandant van de rijkswacht zelf geen redengeving bevat, de verwerende partij de zaak niet zonder meer met een vormelijke ingreep kan rechtzetten; dat verzoeker in zijn laatste memorie trouwens niet aanvoert dat een vernietiging op grond van de schending van de wet van 29 juli 1991 hem geen genoegdoening kan schenken;

3.3.4. Overwegende dat artikel XII.III.1 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 een overgangsregeling bevat voor de leden van het politiepersoneel die een cumulactiviteit uitoefenen; dat te dezen echter een beslissing tot weigering van een cumulactiviteit aan de orde staat; dat de verwerende partij niet aantoont dat, het koninklijk besluit van 30 maart 2001 in acht genomen, verzoeker geen gunstige beslissing over zijn aanvraag meer kan krijgen,

3.4. Overwegende dat het eerste onderdeel van het eerste middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 17 oktober 1996 van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij Kris DAELS zijn vraag om de functie van syndicus uit te oefenen niet wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99.16 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negenentwintig april 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.